

سهم علوم انسانی در حکمرانی برتر

کشور را بدون علوم انسانی نمی‌توان اداره کرد

گفتار

دکتر عبدالحسین کلانتری

معاون فرهنگی و اجتماعی وزیر علوم، تحقیقات و فناوری

حتی در حوزه‌هایی که با نگاه درشت‌بین و نادقیق هیچ ربطی به علوم انسانی ندارند، باز این علوم انسانی است که حرف اول را می‌زند. مثلاً در ارتش و نیروهای نظامی، ساختارها، روال‌ها، مدیریت‌ها، برنامه‌ها، تدوین استراتژی‌ها و پیش‌بینی‌ها کلاً، نوعاً و اساساً از جنس علوم انسانی هستند.

در واقع روح حاکم بر مناسبات و ساختارهایی که ظاهراً در حوزه سخت قرار دارند از جنس علوم انسانی است. مدیریت، اولین مفهوم یا رشته‌ای است که در این چهارچوب به ذهن متبادر می‌شود. مثال دیگر را از حوزه پزشکی می‌زنم.

بیمارستان‌ها و مراکز درمانی را نمی‌توان بدون علوم انسانی تصور کرد. مدیریت، محاسبات سود و زیان، مسائل روانشناختی و... باز از جنس علوم انسانی هستند.

ما به راحتی از کنار این بدیهیات عبور کرده یا نسبت به آنها غافل هستیم یا تغافل می‌کنیم.

جایگاه و منزلت علوم انسانی در مسیر پاسخگویی به نیازهای کشور و دستیابی نظری و عملی به یک نظام حکمرانی برتر مسأله مهمی است و اگر علوم انسانی را در کلیت‌شان در نظر بگیریم، ظرفیت و آمادگی پاسخگویی به نیازهای کشور را کاملاً دارا هستند و می‌توانند گره‌گشایی کرده و مشکلات را برطرف و حتی پیشتر از آن در ترسیم چشم‌اندازهای درست و واقعی نقش اول را بازی کنند. بهتر است اینگونه بگوییم که علوم انسانی از این جهت هیچ بدیلی ندارد، به طوری که کشور را بدون علوم انسانی نمی‌توان اداره کرد. همان‌طور که در بیمارستان‌ها و برای مداوا نیاز به پزشک و کادر متخصص داریم در حوزه کشورداری نیز به علوم انسانی نیاز داریم.

علوم انسانی اصولاً ظرفیت بالایی برای حل مشکلات دارند، زیرا نیروی انسانی و صاحب‌نظران برجسته‌ای در این حوزه هستند و منابع بسیار غنی و به‌روزی در این حوزه وجود دارد. هم‌اکنون به صورت عمیق و گسترده در دانشگاه‌ها و در قالب پایان‌نامه‌های دوره‌های تحصیلات تکمیلی، مسائل کشور مورد تحقیق و مطالعه قرار می‌گیرد. حجم زیادی از پایان‌نامه‌ها در مورد بیکاری، تورم، آسیب‌های اجتماعی، اشتغال، محیط‌زیست و... وجود دارد که در مقیاس ملی و محلی وارد این حیطه‌های مهم شده است